

DZIENNIK KOMISARJATU RZĄDU NA M. ST. WARSZAWĘ

WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM ŚWIĄT I NIEDZIEL.

Ogłoszenia: a) Instytucji państwowych i komunalnych mk. 200 za wiersz nonparelu. b) Instytucji i osób prywatnych 250 mk. za wiersz nonp. pierwszy raz; za każdy następny raz 25 proc. ustępstwa. c) Trzykrotne ogłoszenie o zgubieniu paszportu wewnętrznego lub dowodu osobistego 500 mk. d) Trzykrotne ogłoszenie (do trzech wierszy o zgubieniu wszelkich innych dokumentów 800 mk. Szerokość wiersza wynosi 25 liter.

Prenumerata: Miesięcznie z dostarczaniem do domu 600 mk. Cena egzemplarza pojedynczego w redakcji 25 mk.

Adres: Senatorska 12, (pałac Blanka) lewa oficyna, I-o piętro. Redakcja pokój № 38. Administracja pokój № 37.
Telefon № 417-03.

Treść numeru 130-go.

1. Streszczenie № 41 i 42 „D. U. R. P.”.
2. Ustawa o opłatach stemplowych od weksli.
3. Rozporządzenie o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.
4. Dział policyjny.
5. Kronika.
6. Ogłoszenia.

Wyszły z druku №№ 41 z dn. 8 czerwca 1922 r. i 42 z dn. 9 czerwca 1922 r. „Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej”, zawierające treść następującą:

Nr. 41.

1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20-go marca 1922 r. w przedmiocie utworzenia okręgowych i powiatowych urzędów ziemskich na obszarze województw: nowogródzkiego, poleskiego i wołyńskiego, oraz powiatów: białowieckiego, grodzieńskiego, wołkowskiego, województwa białostockiego. 2) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg publicznych i mostów i o przepisach porządkowych na drogach publicznych. 3) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 10-go maja 1922 r. w sprawie zmiany przepisów o dietach i kosztach podróży. 4) Rozporządzenie Prezydenta Ministrów z dnia 12 maja 1922 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, Ministrem Skarbu i Ministrem Spraw Wojskowych w przedmiocie umundurowania funkcjonariuszy polskiej marynarki handlowej. 5) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22-go maja 1922 r. w przedmiocie odroczenia terminu zwolnienia ze służby wojskowej części rocznika 1899 i 1900. 6) Rozporządzenie Rady Ministrów z dn. 26-go maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia na obszar Spisza i Orawy, należący do Rzeczypospolitej Polskiej, mocy ustaw o dostarczaniu środków przewozowych do budowy i utrzymania dróg i mostów, o budowie i utrzymaniu dróg publicznych w Rzeczypospolitej Polskiej i o przepisach porządkowych na drogach publicznych. 7) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26-go maja 1922 r. w przedmiocie

rozciągnięcia na Ziemię Wileńską mocy obowiązującej ustaw i rozporządzeń, obowiązujących na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej lub w poszczególnych jej częściach w dziale podatków pośrednich tudzież uchylenia sprzecznych z temi ustawami i rozporządzeniami dekretów i rozporządzeń, obowiązujących dotychczas na obszarze Ziemi Wileńskiej. 8) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26-go maja 1922 r. w przedmiocie taksy dla pisarzy hipotecznych. 9) Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego z dn. 15 marca 1922 r. w przedmiocie utworzenia Izb Lekarskich. 10) Rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 27 kwietnia 1922 r. o budowie i ustawianiu kotłów parowozowych i kotłów parowych, ustawianych w wagonach kolejowych, jakoteż o nadzorze nad nimi. 11) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 2 maja 1922 r. o przeliczaniu walut obcych na marki polskie przy umowach ubezpieczenia. Sprostowanie rozp. Min. Przem. i Handlu z dn. 21 kwietnia 1922 r. (Nr. 33, poz. 275).

№ 42:

1) Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 26-go maja 1922 r. w przedmiocie rozciągnięcia mocy obowiązującej ustawy z dnia 18 grudnia 1920 r. o ochronie lokatorów na województwa: nowogródzkie, poleskie i wołyńskie oraz na powiaty: białowiecki, grodzieński i wołkowski województwa białostockiego. 2) Rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 19-go maja 1922 r. w przedmiocie przepisów wykonawczych do ustawy o podatku od wzbogacenia się, które ujawniło się przez nabycie nieruchomości i przez spłatę długów hipotecznych.

U S T A W A

z dnia 26 października 1921 r.
o opłatach stemplowych od weksli.
(Dokończenie)

Do przekazów, opiewających bądź na wyraźnie oznaczoną osobę fizyczną lub prawną, bądź na zlecenie lub na okaziciela, a sporządzonych w granicach Rzeczypospolitej na blankiecie instytucji, uprawnionej do przyjmowania pieniędzy na cudzy rachunek, oraz zawierających w treści słowo „czek” i polecenie do odnośnej instytucji natychmiastowej wypłaty pewnej sumy z wierzytelności przekazującego, stosują się wprawdzie przepisy niniejszej ustawy jednak z tą różnicą, że od przekazów takich pobiera się sta-

łą opłatę w kwocie 5 mk. Postanowienia niniejszego ustępu nie mają zastosowania, jeśli przekazy takie nie zawierają daty wystawienia, lub jeśli puszczono je w obieg przed uwidocznioną na nich datą wystawienia; w tych bowiem wypadkach przekazy te podlegają takim samym opłatom stemplowym, jak weksle. Czeki Pocztowej Kasy Oszczędności są od opłaty stemplowej wolne.

Art. 18. Wykonanie niniejszej ustawy należy do Ministra Skarbu i Ministra Sprawiedliwości, ewentualnie w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, a na obszarze b. dzielnicy pruskiej — do Ministra b. Dzielnicy Pruskiej w porozumieniu z Ministrem skarbu.

Art. 19. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc od dnia ogłoszenia.

Z tą chwilą przestaje obowiązywać ustawa z d. 16 lipca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83 poz. 553) o opłatach stemplowych od weksli oraz wszelkie dotychczasowe przepisy, dotyczące opłat stemplowych od dokumentów, wymienionych w art. 17 ustępu ostatni.

Marszałek:

Trąpczyński.

Prezydent Ministrów:

(—) *A. Ponikowski*

Minister Skarbu:

Michalski.

Minister Sprawiedliwości:

Sobolewski.

Minister Przemysłu i Handlu:

w. z. *Henryk Strasburger*

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:

Wybicki.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych

z dnia 29 maja 1922 r.

o podwyższeniu taryfy osobowej i bagażowej na liniach Towarzystwa Akcyjnego warszawskich dróg żelaznych dojazdowych.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o przekazaniu Ministerowi Komunikacji prawa wydawania przepisów o przewozie osób, bagażu i towarów, oraz ustalania taryf przewozowych na kolejach polskich (Dz. P. P. P. Nr. 14, poz. 152) i w porozumieniu z Ministrami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządza się co następuje:

§ 1. Na kolejach dojazdowych: grójeckiej i wilanowskiej podwyższa się taryfę osobową:

do 20 mk. w kl. III od osoby i kilometra,
do 30 mk. w kl. II od osoby i kilometra,
na linii Jabłonna — Wawer — Karzew:

do 9 mk. w kl. III od osoby i kilometra,
i do 13,50 mk. w kl. II od osoby i kilometra oraz wszystkie inne opłaty za przewóz osób w tym samym stosunku.

§ 2. Opłaty za przewóz bagażu na wszystkich wyżej wymienionych liniach podwyższa się do 2 mk. za 10 kg. i kilometr oraz w tym samym stosunku wszystkie inne opłaty, związane z przewozem bagażu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1-y czerwca 1922 r. Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Kolei Żelaznych z dnia 25 października 1921 r. (Dz. U. R. P. Nr. 86, poz. 634).

Minister Kolei Żelaznych:

Ludwik Zagórny-Marynowski.

Minister Skarbu:

Michalski.

Minister Przemysłu i Handlu

Stefan Ossowski.

DZIAŁ POLICYJNY.

Ruch osobowy w tramwajach.

Zauważono, że rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 2 stycznia 1921 r. (Monitor Polski Nr. 26), podane w Rozkazie, Dziennym Nr. 1479, p. 12 z dn. 5 lutego 1921 r. w przedmiocie uregulowania ruchu osobowego w tramwajach miejskich w Warszawie nie jest przez publiczność należycie przestrzegana, wskutek czego szczególnie w godzinach rannych, spotyka się na ulicach miasta tramwaje przepełnione pasażerami, stojącymi na stopniach, taranach i teleskopach. Ponieważ dowodzi to braku należytego nadzoru ze strony organów policyjnych i powoduje częste wypadki, Komendant P. P. poleca Kierownikom Komisarjatów i Urzędów P. P. zarządzić, aby podwładni im funkcjonariusze energicznie interwenjowali w wypadkach omawianych wykroczeń, nie dopuszczając do czepiania się wagonów tramwajowych i pociągających winnych do odpowiedzialności. Komendant P. P. nadmienia, że szczególnie przepełnione czepiającymi się pasażerami wagony tramwajowe dążące do śródmieścia spotyka się w godzinach rannych na Pradze, co, ze względu na możliwość wypadku na spadzistej powierzchni

